

ה"ת 4301/03/22 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד יניב הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 4301-03-22 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג
תיק חיצוני:

בפני המבקשת נגד המשיב	כבוד השופטת דנה עופר
	משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
	יניב הרינג

החלטה

1. לפני בקשה להארכת תוקף החזקתם של תפוסים, שמוחזקים בידי המבקשת מאז 27.2.19, ומאז ניתנו מפעם לפעם החלטות המאריכות את תוקף החזקת התפוסים.

המבקשת עותרת להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך שישה חודשים נוספים (מיום הגשת הבקשה, 1.3.22), ולתקופה כוללת של שלוש שנים וחצי.

2. כנגד המשיב וחשודים נוספים, חלקם בני משפחתו (הוריו ואחיו), מתנהלת חקירה מורכבת, בעניין חשד לעבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.

במסגרת החקירה נתפס בידי המבקשת רכוש רב של החשודים, רובו מוחזק מתוך מטרה שיחולט בעתיד, לאחר הגשת כתב אישום וככל שיורשעו החשודים, וחלקו מוחזק לצורך ראייתי במסגרת כתב האישום שיוגש.

לטענת המבקשת, כנגד החשודים ישנן ראיות לכאוריות לעבירות שהיקפן הכספי נאמד בעשרות מיליוני שקלים. לטענתה, החקירה מתנהלת באופן רציף ומתארכת בשל מורכבותה וריבוי המעורבים (מדובר במאות נחקרים, עשרות חשודים, ומאות אלפי מסמכים רלבנטיים לחקירה, כמו גם תוצרי פריקות מחשבים). כן טוענת המבקשת, כי האינטרס הציבורי מחייב המשך החזקת התפוסים לצרכי חילוט, ואינטרס זה גובר על זכות הקניין של החשודים.

עוד טוענת המבקשת, כי פעלה באופן מידתי, והותירה בידיה תפוסים ברישום, באופן שאינו מונע מהחשוד שימוש באותם תפוסים. נכסי מקרקעין תפוסים ברישום, והמשיב יכול להשכיר אותם כפי שעשה בעבר ולקבל לידיו את דמי השכירות. רכבים תפוסים ברישום וניתן לעשות בהם שימוש. לא נתפסו חשבונות בנק או כספים של החשוד

דנן.

המבקשת מודעת לכך כי החקירה מתמשכת זמן רב, אלא שלטענתה לא ישבה בחיבוק ידיים ופעלה ללא לאות לקידום החקירה. לטענתה, תקופת הקורונה שחלה במהלך תקופת החקירה האטה את קצב התקדמותה בשל האילוצים השונים שנבעו מהגבלות הקורונה. אירועים ביטחוניים שחלו במהלך התקופה השפיעו אף הם על היכולת לקדם את החקירה ולסיימה.

המבקשת הניחה בפניי דו"חות סודיים המפרטים את החשדות והיקפם, השלמות החקירה שהתבצעו על פי הוראות הפרקליטות, ופעולות החקירה שנותרו לביצוע.

4. על פי המפורט בבקשה, בידי המבקשת תפוסים של המשיב מסוגים שונים: נכסי מקרקעין שונים, תפוסים ברישום, כולם רשומים בבעלות חברה בשם "ג.ר.ה.", שהמשיב דנן רשום כבעל מניותיה; שלושה כלי רכב תפוסים ברישום; שני מחשבים ניידים, שני התקנים ניידים ("דיסק-און-קי"), טלפון נייד מסוג סמסונג, חותמות גומי ופנקסי שיקים ריקים.

5. הדיון שהתקיים בפניי התמקד בעצם ההצדקה להוסיף ולהחזיק את התפוסים, בשים לב למשך הזמן החריג שבמהלכו מתנהלת החקירה, תוך החזקת רכושם של החשודים כתפוס.

המשיב לא העלה טענותיו בכל הנוגע לעצם קיומו של חשד סביר לכך שהוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, שכן שאלה זו כבר נדונה והוכרעה על ידי מותבים שונים, לרבות החלטות שניתנו בביהמ"ש המחוזי.

המשיב הודיע בדיון (22.3.22), כי הוא מסכים שלא לדון במסגרת הזו בנכסי המקרקעין התפוסים ברישום, שכן בעניינם של אלו עתיד בית המשפט המחוזי (כב' השופט מנדלבום) לתת החלטות בתיק ע"ח 61825-07-21.

ואכן, לאחרונה (14.6.22) ניתנה החלטת כב' השופט מנדלבום בתיק הנ"ל, ועיקרה קביעת גובה הערובות הנדרשות מהמשיב לשם שחרור התפוסים, בשים לב למשך החזקתם, מצד אחד, ולאינטרס הציבורי שבהותרת התפוסים בידי המבקשת לצורכי חילוט עתידי, נוכח היקף העבירות הנטען ועוצמת החשדות.

לאור האמור, החלטה זו לא תעסוק במקרקעין התפוסים, אלא ביתר התפוסים. לגבי המקרקעין התפוסים, אני מורה על הארכת תוקף החזקתם כמבוקש, ואילו שחרורם יהא כנגד ערובות על פי קביעת ביהמ"ש המחוזי בתיק.

5. לטענת המשיב, אין אח ורע לבקשה מעין זו, שבה עותרת המשטרה להוסיף ולהחזיק תפוסים למשך למעלה משלוש שנים, כאשר אין אפילו צפי ברור למועד סיום החקירה.

המשיב מפנה לכך שבעבר התחייבה המבקשת לסיים את החקירה עד לחודש ספטמבר 2021, אך גם מועד זה חלף מבלי שהחקירה הסתיימה, וכעת אין המבקשת מתחייבת למועד סיום כל שהוא.

המשיב התייחס קונקרטי לרכוש התפוס בידי המשיבה:

רכב מ.ר. 6203761 - לטענתו מדובר ברכב וולוו משנת ייצור 2006, בשווי של 7,000 ₪ אולי, שלמעשה הורד מהכביש. המשך תפיסתו ברישום גורם רק לכך שנמסרות למשיב הודעות על קנסות בגין אי חידוש רישיון הרכב.

רכב מ.ר. 7175334 - לטענתו מדובר ברכב מסוג פיאט, שנת ייצור 2015, שרשום על שם גרושתו. ערך הרכב לטענתו אינו עולה על 30,000 ₪, ונשחק מדי שנה. אם תימשך החזקתו כתפוס ברישום נמנעת אפשרות מכירתו, תוך שחיקת ערכו כאמור.

רכב מ.ר. 1504037 - לטענתו מדובר ברכב ששייך לחברת השכרה. אין למשיב עניין ברכב זה מלבד העניין שלא להיתבע על ידי חברת ההשכרה בשל העיקול שנרשם עליו.

המחשבים, לטענת המשיב, הם בעלי ערך כספי וכך גם הטלפון הנייד. לטענתו, אין עוד הצדקה, בנקודת הזמן הנוכחית, להתיר המשך החזקתם בידי המבקשת.

6. המבקשת התבקשה להתייחס קונקרטי לטענות שהעלה המשיב לעניין כלי הרכב, והגישה את תגובתה בהתאם.

המבקשת הודיעה על ביטול העיקולים על כלי הרכב שמספריהם 6203761 ו-1504037, ובמילים אחרות - היא אינה מבקשת עוד הארכת תוקף החזקה ביחס לשני כלי רכב אלו.

לעניין רכב מ.ר. 15044037 מסכימה המבקשת להסיר את העיקול ממנו כנגד הפקדה של 70% מערכו. המבקשת לא התייחסה בתגובתה לשווי הרכב, ועל כן יש להסיק כי היא אינה חולקת על טענת המשיב, ששווי כ-30,000 ₪ בלבד.

המבקשת השלימה את תגובתה גם בעניין המחשבים התפוסים ומכשיר הטלפון הנייד, וציינה כי אלו מוחזקים לצורך ראיית, ולא לצורכי חילוט. מאחר והם עשויים לשמש כראיות גם בעניינם של חשודים אחרים, הרי שלא די בכך שהמשיב יוותר על כלל הראיה הטובה ביותר.

7. מטרת המבקשת בהחזקת מרבית התפוסים היא חילוטם העתידי, בהתאם למסלול הקבוע בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אם כחילוט של תפוסים אשר הושגו באמצעות ביצוע עבירות, ואם כחילוט מתוך רכוש של המשיב בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה.

לעניין סמכות המבקשת לתפוס רכוש בשווי הרכוש שלגביו קיימים חשדות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לעילות התפיסה על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), אפנה להחלטה שניתנה בעניינו של המשיב דנן בע"ח 61825-07-21.

אף אין צורך להידרש במסגרת זו לשאלת הראיות ועוצמתן, לאחר שכמה וכמה מותבים כבר קבעו כי קיימת תשתית ראיתית מספקת שהצדיקה הארכת תוקף החזקת התפוסים מפעם לפעם, ולאחר שהמשיב עצמו הפנה לאותן החלטות ואינו חולק על כך (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 5-7).

המחלוקת בתיק זה מצומצמת למדי, שכן עיקר הרכוש - המקרקעין - נדון בהחלטת ביהמ"ש המחוזי, כאמור לעיל. לגבי כלי הרכב, ישנה הסכמה של המבקשת לשחרור שניים מתוך שלושת הרכבים. נותר, אפוא, רכב אחד תפוס "ברישום", מחשבים וטלפון.

השאלה העיקרית המונחת לפתחי כעת היא שאלת מידתיות התפיסה, בעיקר מבחינת משך הזמן, שכן הרכב האחד שנותר תפוס ברישום אינו תפוס בידי המשטרה ממש, ולא נמנע מהמשיב לעשות בו שימוש בפועל לאורך התקופה. שאר התפוסים אינם בעלי ערך כספי ניכר. הטלפון, המחשבים, הדיסקים וכו', מוחזקים על מנת שישמשו ראיה במשפט, ככל שאכן יתגבש ויוגש כתב אישום.

8. אין ספק, כי משך הזמן שבמהלכו מוחזקים התפוסים בזיקה לחקירה הנדונה הוא ארוך במיוחד, שכן הרכוש תפוס יותר משלוש שנים.

לא זו בלבד, אלא שעד היום לא הסתיימה החקירה, ובניגוד להצהרות המבקשת שניתנו בעבר - כאשר הודיעה כי היא צופה שהחקירה תסתיים עד ספטמבר 2021, כעת אין המבקשת מציגה צפי לסיום החקירה.

בהתאם לפסיקה - "בהינתן זכות הקניין של הנאשם ברכושו, נדרש לערוך איזון ראוי בינה לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני יש לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט... צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוקת הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכותו הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף

הן צפי הזמנים לסיום ההליך" (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, 11.8.19).

באותו עניין דובר ברכוש שהיה תפוס כבר במשך 5 שנים, שנתיים מתוכן - לאחר הגשת כתב אישום. על רקע זה ראה ביהמ"ש העליון להורות על צמצום הרכוש המוחזק לצרכי חילוט עתידי, בהינתן חזקת החפות העומדת לנאשמים ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך המשפטי. היקף הרכוש התפוס, שעמד על כ-35 מיליון ₪, צומצם לכמחצית - 18 מיליון ₪.

9. בהחלטתה של כב' השופטת נאות-פרי בע"ח 24163-12-21 (4.1.22) אמנם נדחה הערר על ההחלטה אשר התירה המשך החזקת התפוסים למשך חצי שנה נוספת, אולם לצד זאת ציינה כבר אז, ככל שחולף הזמן כבד יותר הנטל על המבקשת להצדיק את המשך התפיסה, וכי מתקרבת מאוד נקודת הזמן שבה לא ניתן עוד יהיה לראות במבקשת כמי שעומדת בנטל זה.

לאחרונה (14.6.22), כאמור, ניתנה החלטת כב' השופט מנדלבוים בתיק ע"ח 61825-07-21, בעניינו של המשיב דנן, ושם נאמרו לענייננו הדברים הבאים:

"אין חולק על כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד העורר ובהתאם חזקת החפות עומדת לו במלוא עוצמתה. זאת ועוד, מבלי להמעיט מהיקף החקירה המתנהלת כנגד העורר ואחרים וממורכבותה, כפי שגם אני התרשמתי בעת שעיינתי בדו"ח הסודי ובחומרי החקירה שהוצגו בפני ונותרו בידי זמן מה לצורך עיון בהם, עדיין יש ליתן משקל ממשי לצורך במניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות הקנין של העורר בנסיבות בהן, קיימת התמשכות רבה של הליכי החקירה.

בהקשר זה אציין כי בדיון שהתקיים בפני בחודש אוגוסט 2021 הצהיר ב"כ המשיבה כי "**החקירה נמצאת לקראת סיומה. אנחנו נמצאים לקראת סיומה של הפרשיה הזו בשלב האחרון של החקירה. אנחנו מטפלים כרגע בהשלמות חקירה של הפרקליטות, השלמות חקירה סופיות...**" ובהתאם הובהר על ידו כי נתבקש הארכת תוקף צווי התפיסה רק עד לחודש 10/21.

כיום מצויים אנו שמונה חודשים !!! לאחר דבריו של ב"כ המשיבה ומהדיון שנערך כאמור בבית משפט השלום בעכו בחודש מרץ 2022 אני למד כי המשיבה ביקשה את הארכת צווי התפיסה הזמניים עד לחודש 9/22 ולא מצאתי כי ניתנה על ידה התחייבות ברורה באשר למועד סיום החקירה והגשת כתב אישום כנגד העורר.

בנסיבות אלו חייב לעמדתי להינתן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקרקעין של העורר (באמצעות חברה ג.ר.ה) תפוסים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף התפיסה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדיין שלילת זכותו של העורר לנהוג בנכסים אלו "מנהג בעלים" לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים

או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלי שהוגש נגדו עד היום כתב אישום, יש בה כדי להוות פגיעה בלתי מידתית בזכות הקנין של העורר.

זאת ועוד, דרישתה של המשיבה להפקדת מלוא שווי הנכסים ללא ניכוי כלשהו, מבוססת על ההנחה שלפיה קיימת ודאות בכך שהעורר יורשע בעבירות שהדין מקנה בגין אפשרות חילוט עונשית, בית המשפט יורה על חילוט עונשי, הנכסים יעברו לבעלות המדינה והיא זו שתמכור אותם, לטענתה, ללא חיוב במס שבח, ללא צורך בהעברת חלק המע"מ למס ערך מוסף, ללא צורך בסילוק חובות לנושים מובטחים וללא התחשבות בחובות הרובצים על הנכסים המונעים העברת הנכסים לידי צדדי ג'. **אלא שכאמור אנו רחוקים מאד מודאות זו, והתמשכות החקירה כנגד העורר במשך שנים, ללא הגשת כתב אישום, יש בה כדי להעיד לכאורה על החלשה ממשית של התרחיש עליו מבוססים טיעוני המדינה, ולכך כאמור חייב להינתן ביטוי חשבונאי בבואנו לקבוע ערובה מידתית לשחרור התפוסים לידי העורר.**

בנוסף לכל האמור כבר נפסק לא אחת כי "כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי של הנכס" (בש"פ 2346/21 ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (14.7.21) פסקה 10 (להלן -"ענין עמר").

במקרה שלפנינו אני סבור כי טיעוני המשיבה הדורשים הפקדה של מלוא שווי הנכסים כתנאי לפדיונם, אינם עולים בקנה אחד עם העקרון לעיל.

(...)

מאידך יש לזכור את חומרת החשדות המיוחסות לעורר, ואת הצורך במתן צווים זמניים אשר יבטיחו את שמירת האפשרות לביצוע חילוט עתידי במקרה של הרשעה, שהוכר בחקיקה ובפסיקה ככלי חשוב ומשמעותי בהרתעת הרבים בין היתר מביצוע עבירות שעניינן הלבנת הון ושמירה על העירון "שלא יצא חוטא נשכר"(ראו לדוגמא ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית פ"ד נב(2) 385,410 (1998)).

בשים לב לשיקולים שפורטו קבע כב' השופט מנדלבום, כי משווים של נכסי המקרקעין (על פי שמאויות שנעשו במסגרת ההליך שלפניו) יש להפחית 35% עלויות מימוש, ולאחר מכן 15% נוספים בגין "נטרול אי הודאות וההקלה למדינה באפשרות לבצע חילוט", וכנגד ערבות כזו ישוחררו נכסי המקרקעין.

החלטה זו נוגעת ישירות לפרשה הנדונה כאן, היא ניתנה בימים האחרונים כך שהיא רלבנטית למשך ההחזקה העדכני של הרכוש, ועל כן יש לראות בה משום החלטה מנחה לעניינו. לאורה של החלטה זו,

הרי שאין להורות על שחרור כלל התפוסים, ולמעשה - יש להיעתר לבקשה בדבר הארכה נוספת של תקופת החזקתם, כפוף לאפשרות "לפדות" תפוסים באמצעות ערובה מתאימה.

10. מעיון בדו"ח הסודי שהונח לפני עולה קיומו של הסבר סביר לכך שהחקירה טרם הסתיימה עד כה, בשים לב למורכבות החקירה. אינני סבורה כי המבקשת ישיבה בחיבוק ידיים. אף השתכנעתי כי המבקשת התמודדה עם קשיים חיצוניים לא מבוטלים שהקשו על השלמת החקירה.

מאידך, אין צפי ברור לסיום החקירה.

בדו"ח הסודי מפורטות פעולות חקירה שונות שבדעת המבקשת לבצע, על פי הוראות הפרקליטות, אולם אין הערכה של זמן לביצוע ההשלמות או לסיום החקירה. הרושם הוא כי המבקשת נמנעת במכוון מלהצהיר על מועד סיומה הצפוי של החקירה, לאחר שהצהרתה הקודמת, בדבר סיום עד לחודש ספטמבר 2021, התבדתה.

11. השיקולים שיש לשקול לעת הזו הם כאלו:

מצד אחד ישנם חשדות ממשיים לקיום עבירות על חוק איסור הלבנת הון בידי המשיב. חשדות אלו כבר נבחנו על ידי מותבים קודמים, ואין מחלוקת על כך. היקף העבירות נאמד על ידי היחידה החוקרת ב"עשרות מיליוני שקלים".

מנגד, רכוש מוחזק לצורך חילוט בשווי מזה שלוש שנים ויותר. החקירה טרם הסתיימה. מועד סיומה אינו ידוע כעת. גם לאחר שתסתיים החקירה, בהנחה שבאמת יוגש כתב אישום, צפוי הליך משפטי ארוך שיימשך שנים, ורק לאחריו - במקרה של הרשעה - ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש.

גם אם "אין אח ורע" להחזקת רכוש תפוס במשך יותר משלוש שנים עוד בטרם סיום החקירה, כפי שטען המשיב, שוכנעתי כי היו סיבות אובייקטיביות להתמשכות החקירה, חלקן נעוצות באופי החקירה ובמורכבותה וחלקן - בקשיים חיצוניים.

לפי המפורט בדו"ח הסודי המונח בפניי, נראה כי החקירה צפויה להסתיים במהלך תקופת ההארכה המבוקשת (קרי - ספטמבר 2022), ולמעשה החקירה היא ב"ישורת האחרונה".

בתוך מכלול השיקולים הרלבנטיים יש לבחון גם את מידת ההכבדה ביחס לרכוש הספציפי הנדון וביחס לחשוד הנדון. כאשר מדובר ב"תפיסת" מקרקעין באמצעות רישום בלבד, על אף הפגיעה הקניינית והעדר האפשרות לקיום זכות הקניין במלוא מובנה (לרבות מכירת הקניין או שעבודו), הרי שהשימוש

העיקרי במקרקעין - החזקתם, לרבות השכרתם וקבלת פירות ההשכרה - אינו נמנע מבעליו. כאשר מדובר ב"תפיסת" רכב ברישום, לא נמנעת האפשרות להוסיף ולהשתמש ברכב. שונה הדבר כאשר מדובר בהחזקת כספים.

ככלל, אינני סבורה כי יש מקום להורות כעת על שחרור כלל התפוסים ביחס לכלל החשודים, זאת למרות פרק הזמן הארוך המדובר. עסקינן בחקירה מורכבת ומסועפת, בחשד לעבירות חמורות בהיקפים גדולים, ובמהלך שלוש השנים שחלפו עסקה המבקשת ללא לאות בקידום החקירה, למרות קשיים שונים שנצבו בדרכה.

לאור האמור, אני סבורה כי יש מקום להורות על הארכת תוקף תפיסת התפוסים כמבוקש, לצד ביצוע איזון ראוי ביחס לכל אחד ואחד מהחשודים, בשים לב למידת מעורבותו בפרשה, הראיות בעניינו, היקף הנכסים שנתפס ומידת ההכבדה הנובעת מהתפיסה של הרכוש המסוים על החשוד המסוים, ובמידת הניתן - להפחית את מידת הפגיעה בזכות הקניין, מחד, תוך הבטחת אינטרס החילוט, מאידך.

12. מכאן לעניין המשיב דנן.

המשיב נמנה על המעגל הראשון של החשודים. קיימת הצדקה עניינית להורות על המשך החזקת רכשו לצרכי חילוט, כפוף לצמצום מסוים בהיקף הרכוש המוחזק ולמתן אפשרות לשחרר את חלקו כנגד ערבויות מתאימות, בהתאם לקביעת ביהמ"ש המחוזי.

לעניין התפוסים שהם מקרקעין - יהא בהתאם להחלטת ביהמ"ש המחוזי בתיק 61825-07-21, ובכפוף לאמור שם, אני מורה כמבוקש.

הבקשה להארכת תוקף תפוסים **לעניין כלי הרכב שמספריהם 6203761 ו-1504037** נדחתה, לאור עמדת המבקשת, כאמור לעיל.

בעניין רכב מ.ר. 7175334: לטענת המשיב, שוויו אינו עולה על 30,000 ₪. המבקשת לא חלקה על טענה זו ולא טענה לשווי אחר. עמדת המבקשת להפקדת 70% משווי של רכב תפוס לצורך שחרורו אינה עולה בקנה אחד עם הנהוג בפסיקת בתי המשפט בעניין זה, כאשר לרוב מסתפקים בכ-30% משווי של הרכב (למשל - בש"פ 3616/11 **זגורי נ' מדינת ישראל**, 24.5.11). דומה כי יש אף להעדיף "חלופת תפיסה" בדמות הפקדת סכום לטובת חילוט עתידי, שכן צפויה שחיקה ממשית בערך הרכב, כך שהחלופה משרתת את האינטרס הציבורי. לאחר שערכו של הרכב כבר נשחק במהלך שלוש השנים שבהן נמנעה מהמשיב אפשרות למכור אותו, מבלי שהחקירה הסתיימה, יש להעמיד את סכום הערובה על הצד הנמוך.

בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל, מידת מעורבותו (הגבוהה) לכאורה של המשיב בעבירות הנדונות, העובדה שבפועל הרכב מוחזק בידי המשיב אולם הוא מעוניין למכור אותו לאור שחיקת ערכו, והאפשרות להסתפק בחלופת תפיסה, אני מורה על הארכת תוקף החזקתו למשך התקופה המבוקשת, כפוף לאפשרות העומדת למשיב להפקיד לטובת קרן החילוט סכום של ₪ 8,000 ובכך תבוטל תפיסתו ברישום.

לעניין המחשבים והטלפון הנייד: תכלית החזקתם בידי המבקשת אינה חילוט, אלא התכלית הראייתית. לאור מורכבות החקירה וריבוי החשודים, יש לקבל את עמדת המבקשת, כי יש להותיר את המכשירים עצמם תפוסים בידיה למשך התקופה המבוקשת, בהנחה שבמהלכה תסתיים סוף-סוף החקירה. ערכם הכספי של מכשירים אלו אינו גבוה, ונכון להיום המשך החזקתם בידי המבקשת אינו גורם להכבדה של ממש על המשיב. הבקשה לעניין זה מתקבלת.

לעניין התקני הדיסק-און-קי, פנקסי השיקים, החותמות: אין התנגדות ממשית מצד המשיב להמשך החזקתם, ולפיכך אני מורה על קבלת הבקשה לעניינם והארכת תוקף החזקתם כמבוקש.

המזכירות תמציא לצדדים החלטה זו.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.